

det er klart, at der, om dette Kontor end har gjort megen Gavn, dog ikke herved har kunnet opnaas nogen indgribende Forandring i de bestaaende, for Søfolkene uheldige Forhold. Et lignende Certifikat som ovennævnte, blev under f. D. udfærdiget for en i Svendborg Kjøbstad højat forhenværende Skibsfører.

Medens den af Ministeriet tilsigtede Ordning saaledes kun i mindre Omfang er trængt igennem, har der derimod jærlig i Kjøbenhavn udviklet sig et misligt Forhold, idet Forhyringen i stort Omfang er kommen til at foregaa ved Mellemkomst af Personer, der spille en uheldig og ofte ødelæggende Rolle som Mellemled imellem Skibsføreren og Skibsmandskabet. Dette bliver let afhængigt af Kommissionæren og udbyttet af denne igennem Logis- og Værtshuse. Der er oftere fremkommen begrundede Klager over dette Forhold, men saa længe det er tilladt en hvilken som helst Person at paatage sig at være Agent ved Ordning af Forhyringen, kan en Forandring heri ikke ventes hidført. Dersom der skal kunne ske nogen virkelig Forbedring i det heromhandlede Forhold for Kjøbenhavns Bedkommende, vil det være nødvendigt, at Forhyringsvirksomheden opføres at være frit Erhverv, saaledes at det uden dertil erhvervet særlig Udkomst forbydes at besatte sig med Tilvejebringelse af Søfolk til Skibe eller at optræde som Mellemmand ved Afslutning af Forhyringskontrakter. Men skal et saadant Forbud have effektiv Betydning, vil det formentlig være fornødent, at det kommer til at gælde, hvad enten saadan Virksomhed tilbydes mod eller uden Bederlag, dog at det fremdeles maatte staa vedkommende Neder frit for ved Afslutning af Forhyringskontrakter at benytte Skibets Befalingsmænd eller de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere, naar han ikke herfor yder dem særligt Bederlag. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Afgang til at holde Forhyringskontor, kunde Sagen vel forsøges ordnet saaledes, at Agangen skulde staa aaben for Enhver, der opfyldte visse nærmere bestemte Betingelser i Henseende til Alder, Hæderlighed o. s. v. men det kan ikke ventes, at der ad denne Vej vil kunne naas til en betryggende Tilstand, ligesom det overhovedet tør antages, at der ikke vil være Trang til mange, men kun til nogle ganske faa Forhyringskontorer her i Staden, nemlig maaste højst 3 saadanne, og at et større Antal heller næppe vil kunne bære sig, naar der paa den ene Side skal stilles visse Fordringer til Kontorlokalet og dets Beliggenhed og paa den anden Side den Betaling, som Kontoret for sin Ulejlighed maa beregne sig, skal holdes

indenfor en rimelig Grænse. Man har derfor troet, at Agangen til at holde Forhyringskontor burde betinges af dertil fra Indenrigsministeriet erhvervet Bevilling; i Bevillingen maatte da, ligesom i de ovennævnte Certifikater, de nærmere Betingelser for Forhyringsagentens Virksomhed fastsættes, derunder Størelsen af den ham tilkomende Betaling; hvad denne angaar, er den i oftnævnte Certifikater sat i Forhold til Hyrens Størelse og senest ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 27de Januar 1887 for Sømandsforeningens Kontor bestemt saaledes, at der kan beregnes fra 5—7 pCt. af 1 Maanedes Hyre. Det vil ikke være rigtigt, at Betalingen udelukkende falder den Forhyrede til Last, hvorimod ogsaa Skibet bør deltage i samme i et Forhold, som det formentlig kunde overlades Indenrigsministeren nærmere at bestemme.

I Overensstemmelse med Foranstaaende er nærværende Lovforslags § 1, der foreløbig udelukkende har Kjøbenhavn for Dje, affattet, hvorhos Forslagets § 3 tilfigter, at en lignende Ordning eventuelt skal kunne indføres ogsaa udenfor Kjøbenhavn, forsaavidt Trang dertil maatte vise sig.

Til § 2.

Ifølge Lovene om Forhyring af Søfolk m. m. af 12te Maj 1871 og om Mønstring af Skibsmandskab af 26de Februar, 1872 paahviler det som Regel Skibsføreren at møde for Mønstringsbestyreren, nemlig naar Mandskab udmønstreres og afmønstreres; dog er det ifølge sidstnævnte Lovs § 8 tilladt Skibsføreren i de der nævnte Tilfælde at lade Mønstringen foretage ved den Kjøbmand eller Mægler, som besørger hans Forretninger, ved en af Befalingsmændene paa Skibet eller ved en efter Ministeriets Foranstaltning dertil bemyndiget Mand. Ved Bestemmelserne i nærværende Paragraf tilsigtes en Begrænsning af den Skibsføreren paahvilende, men ofte uoverkommelige Forpligtelse at give personligt Møde for Mønstringsbestyreren. Som en Følge af Overgangen fra Sejlskibe til Dampskibe er Skibsfarten undergaaet saa væsentlige Forandringer, at det har vist sig meget vanskeligt at overholde Lovgivningens Bestemmelser med Hensyn til Skibsførernes Mødepligt. Den intensive Maade, hvorpaa Skibsfarten nu drives, medfører, at navnlig Damperne jævnlig kun anløbe Kreden og ikke gaa i Havn eller, naar de komme i Havn, gøre Opholdet der saa kort som muligt, hvoraf igen følger, at Skibsførerens Tid er meget optagen af Forretninger. Skibene komme